

det ogsaa vil gøre sin Nytte her. Jeg vil derfor anbefale det, saa godt jeg kan. Lad kun Funktionærerne derigennem faa Adgang til maaske et betydeligt Tillæg til deres Løn. Jeg siger: jo mere, des bedre! Hvis den lille Procentdel, de faa i Tillæg, kan blive til meget, ville selvfølgelig Indtægterne for Statskassen blive til endnu mere.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og i øvrigt anbefale Lovforslaget ikke blot til det høje Tings Velvillie i Almindelighed, men ogsaa til hurtig Fremme. Jeg vilde sætte overordentlig Pris paa, om det maatte lykkes at komme til Ende med denne Sag i indeværende Samling. Der har været Trang til at faa den gennemført længe, det er ikke for tidligt, at det sker nu. Det er ikke for tidligt for Taksternes og Lønningernes Vedkommende, og det er heller ikke for tidligt for Organisationens Vedkommende. Jeg vil slutte med at udtale Haabet om, at den Tankegang, jeg her har gjort gældende, vil vinde det høje Tings Bifald, saaledes at det kan lykkes at komme til Ende med denne store Sag endnu i Aar.

Breinholt: Enhver, der omhyggelig gør sig bekendt med Jernbanekommissionens Betænkning, vil vide, at der om Statsbanernes Styrelsesforhold har været højst forskellige Meninger i Kommissionen, hvilket har givet sig Udslag i en hel Række af indbyrdes afvigende Forslag, baarne frem snart af et Flertal, snart af et større eller mindre Mindretal. Men ikke nok dermed, Flertallenes og Mindretallenes Medlemmer have ofte været stærkt skiftende. Snart have nogle Medlemmer tilhørt et Flertal, og snart have de samme Medlemmer paa et eller flere Punkter optraadt som Mindretal. Det maa derfor erkendes, at det har været en særlig vanskelig Opgave for den højtærede Minister paa Basis af Kommissionsbetænkningen at udarbejde et Lovforslag til Statsbanernes Ordning, der samtidig med at det tog Hensyn til Kommissionens Arbejde, bevarede en virkelig principiel Enhed i Affattelsen af de mange Bestemmelser, som det maa indeholde. Jeg tror, at den højtærede Minister i saa Henseende har haft en virkelig lykkelig Haand. Det Resultat, der foreligger i nærværende Lovforslag, afviger paa mange og væsentlige Punkter fra det Standpunkt, som jeg indtog i Kommissionen, men desuagtet skal jeg være villig til at medarbejde paa Lovforslagets Gennemførelse og at bøje mig for de Hovedprincipper, hvorpaa Lovfor-

slaget ret egentlig er bygget, nemlig for det første det Princip, at der skal være en kollegial Overbestyrelse i Stedet for den nuværende, hvor Afgørelsen ligger i een Mands, nemlig Generaldirektørens Haand, for det andet Princippet om en større Decentralisation, saaledes som det her indføres, ved at der gives Linieforvaltningen en hidtil ukendt Selvstændighed over for Centralbestyrelsen. Det er disse to Principper, der præge Ordningen af Statsbanernes Styrelsesforhold efter det foreliggende Forslag. Jeg har nu ganske vist i Kommissionen været en Modstander af dem, og til den Modstand, jeg saaledes har rejst — det maa det dog være mig tilladt at sige — have for øvrigt mange og langt sagkyndigere Medlemmer end jeg sluttet sig, ligesom det har glædet mig i Dag at høre den første ærede Taler (Jουλ-Rysenstein), hvis Mening der paa Grund af hans tidligere Stilling som Trafikminister dog maa tillægges en ikke ringe Vægt, indtage det samme Standpunkt. Men til Trods for al den Tilslutning, som min Opfattelse har fundet dels i Kommissionen, dels her i Dag, erkender jeg, at det paa Sagens nuværende Stadium formentlig vil være ikke alene unyttigt at kæmpe for den, men maaske endog skadeligt, idet det maa være Formaalet endelig at komme til Ende med det langvarige Arbejde, der har fundet Sted for at skaffe en ny Organisation af Statsbanerne til Veje.

Naar jeg altsaa modstræbende, men dog villig, gaar ind paa at arbejde paa det Grundlag, der her foreligger, til Trods for at jeg ikke kan frigøre mig for mange af de Tvivl, jeg hidtil har næret om, hvorvidt den foreslaaede Ordning i Praksis vil vise sig særlig heldig, sker det dog under Forudsætning af, at der paa enkelte Punkter kan ske Forandringer, og at den højtærede Minister vil være villig til at modtage saadanne, naar disse ere af den Natur, at de ikke stride mod hele Lovens Organisme og ledende Principper. Jeg skal i Øjeblikket indskrænke mig til blot at nævne eet saadant Punkt, der hos mig har vakt en ikke ringe Betænkning, nemlig at man i Lovforslaget ganske stryger Søfartsafdelingen og henlægger denne under Trafikdirektøren. Det vil vides, at Statsbanerne besidde et overordentlig kostbart og meget omfattende Skibsmateriel, der nu i den allernærmeste Fremtid ved Gedser—Warnemünde Dampfærgefartens Aabning vil blive end mere omfattende. Saa vidt jeg ved, ere Statsbanerne næst efter det forenede Dampskibsselskab Lan-